

Barbara Wiącek

Sychowo, gm. Luzino, woj. gdańskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 10, 98-99

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

x 3,5 m posiadała palenisko kolistego kształtu, zbudowane z kilku warstw kamieni. W jej wnętrzu odkryto znaczną ilość polepy, resztki konstrukcji drewnianych, węgiel drzewny, 6 dobrze zachowanych naczyń kultury wschodniopomorskiej oraz kilkadziesiąt fragmentów naczyń charakterystycznych dla kultury łużyckiej.

Chata nr 3 o wymiarach 7,8 x 3,6 m posiadała także palenisko o podobnym kształcie jak chata nr 2. Inwentarz chaty nr 3 stanowiła polepa, węgiel drzewny, ułamki naczyń, bransoleta żelazna, resztki konstrukcji drewnianych. Warstwa kulturowa w obu obiektach sięgała do głębokości 1,2 m. Ponadto na przedpolu umocnień obronnych przeprowadzono wykop sondazowy w celu uchwycenia fosy. Poszukiwania dały wynik negatywny. W przekopanych odcinkach nie stwierdzono warstwy kulturowej ani zagłębień charakterystycznych dla fosy.

SYCHOWO, gm. Luzino
woj. gdańskie
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Barbara Wiącek. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko grupy kaszubskiej kultury łużyckiej - 650-500 p.n.e.

Cmentarzysko usytuowane jest na wschodnim stoku niewielkiego, piaszczystego wzniesienia, po prawej stronie drogi Wejherowo-Sychowo. Prowadzono na nim doraźne prace ratownicze w r. 1973 /odkryto wówczas 2 groby, w tym okazały grób skrzynkowy z popielnicą domkową/ oraz w 1975 r. /grób skrzynkowy z popielnicą oczkową/.

Z uwagi na niszczenie stanowiska głęboką orką przeprowadzono badania obejmujące cały stok wzniesienia. W rezultacie odkryto 6 dalszych silnie zniszczonych grobów, palenisko, 2 jamy i skupisko ceramiki. Obiekty te, łącznie z 3 grobami odkrytymi uprzednio, skupiały się na wąskim, przeszło 20-metrowym odcinku ciągnącym się na linii północ-południe, na najwyższej partii pagórka. Skrzynia z popielnicą domkową usytuowana była na północnym skraju cmentarzyska. Formy pochówków były zróżnicowane: prócz dwóch typowych grobów skrzynkowych z obwarowaniem wystąpił grób obwarowany, kształtu kolistego, składający się z podwójnego wieńca kamieni. Dno wyłożone było małymi kamykami. Następnie grób z brukiem składającym się z różnej wielkości kamieni, między którymi leżały ułamki ceramiki i przepalone kości ludzkie, dalej skrzynia wkopana na prawie metrowej głębokości z owalnym kamienym wieńcem założonym na wysokości jej pokrywy wskazującym miejsce pochówku. Pod dwoma grobami stwierdzono występowanie jam; w jednej z nich były węgielki drzewne.

Inwentarz grobów to ułamki ceramiki, w tym fragmenty naczyń baniastego o wychylonej krawędzi zdobionego rzędem słupków i płaskimi guzami u nasady szyjki oraz brązowe kolczyki.

Materiał znajduje się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania na omawianym stanowisku zostały zakończone.

SYCHOWO, gm.Luzino
woj.gdańskie
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Barbara Wiącek. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Drugi sezon badań. Cmentarzysko grobów skrzynkowych kultury wschodnio-pomorskiej - 550-400 p.n.e.

Cmentarzysko usytuowane jest na północnym stoku nieznacznego wzniesienia ciągnącego się po prawej stronie drogi Wejherowo-Sychowo. Wstępne badania ratownicze prowadzono w roku 1973; odkryto wówczas grób skrzynkowy z 3 popielnicami /por. Informator za r.1973/. W czasie tegorocznych prac natrafiono na 5 dalszych pochówków, z których tylko jeden - grób skrzynkowy nr 4 - zachował się w całości. Była to prostokątna skrzynia zbudowana z 7 płyt nakryta płaskim ociosanym kamieniem. W północnej części skrzyni stały dwie popielnice; większa z nich przykryta pokrywą czapkowatą zdobioną ornamentem jodelkowym była całkowicie zniszczona, druga zachowała się w dość dobrym stanie. W mniejszej popielnicy, wśród przepalonych kości znajdowały się kolczyki brązowe i żelazne z nанизanymi paciorkami /?/. Na powierzchni grobu i w jego najbliższym otoczeniu stwierdzono ślady po ofiarnych ogniskach.

Pozostałe pochówki były silnie zniszczone. Zachowały się po nich jedynie resztki płyt oraz obwarowań z dużych kamieni.

Materiał znajduje się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane w roku następnym.

WIECKO, gm.Czersk
woj.bydgoskie

patrz
wczesne średniowiecze